

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regvlarvm Vtrivsque Ivris Cvm Ampliationibvs Ac Limitationibvs

Dueñas, Pedro

Venetiis, 1566

Regvla CCCXC.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63213)

6 Limita Sexto, in casibus in quibus sola suspicio sufficit ad probationem ipsius criminis. Vt in l. impuberibus, in fi. ff. de suspectis tutoribus. Ita tenet Feli. in d. c. nullus, nu. 9. Hippoly. in practica criminali, in §. diligenter, nu. 47. & in repe. rub. de probatio. num. 263. Ripa in d. l. admonendi, nu. 167.

7 Septimo fallit, quod ad tollendam incertitudinem & dubitationem, quando dubitatur quis commiserit delictum. Ita concludit Hippo. in d. repe. rub. nu. 264. C. de probatio. & in practica. in d. §. diligenter, nu. 47. allegat Bal. in l. voluntatis, nu. 11. ff. de fideicom. qui hoc tenet.

8 Octavo limita, non habere locum in istis mercatoribus fallitis, seu cambiis cessantibus solvere & fugitiuis, nam ipsi habentur pro confectis ex sola fuga, & possunt torqueri vt indicent pecunias eis ditas vel poliras, quas habere denegant, & illas perdidisse, & subtrahas per inuitores esse dicunt. Ita tenet Paris de Puteo in tracta. syndicatus, c. an in causa pecuniaria & ciuili, nu. 2. quem sequitur Hippoly. in l. diuus. nu. 5. ff. de quest. & in d. practi. in §. expedita, nu. 61. Fran. Purpura. in l. singularia, nu. 94. ff. si cert. petat. Nicola. Boer. vbi hoc latissime prosequitur, in dicta decisio. 215. nu. 5. Et isti mercatores non habent beneficium immunitati ecclesiasticæ. argu. tex. in Auth. de mandatis principum, in §. publicorum vero tributorum. ibi, quoniam fiscalium ratio, & militibus, & priuatis, ipsisque templis, & cunctis reipublicæ vtilis est necessaria, colla. in §. l. pene. C. de exactoribus tributorum, lib. 10. & ita expresse tenet Nicol. Boer. in dicta decisio. 215. nu. 7. quæ sequitur Remigius de Gonny in tract. de immunitate ecclesiarum, fallentia 38. De iure regio probatur in pragma. 50. in antiquis, fol. 76. vbi etiam ponitur poena qua puniri debent, & in l. 8. titu. 8. lib. 5. ordina. & non solū quando cunque iste talis absentasset personam, verum etiam quæ bona celasset, debet puniri eadem poena contenta in supra dict. ll. vt in pragma. 24. de Madrid. anni 1528. Contra quos fuit etiam dispositum in pragma. 111. Segouianis, anni 1532. quæ debeant puniri etiam si sint nobiles. Quæ ll. regni confirmantur per pragma. 122. de Valladolid, anni 1537.

REGVLA CCCXC.

FUGA in criminalibus facit indicium ad torturam. Hanc regulam ponit Bar. in l. fina. ff. de quest. Bal. in l. voluntatis, nu. 11. C. de fideicom. Imola, & ibi Feli. numero 3. in c. nullus, de presump. Hippoly. in pract. criminali, in §. diligenter, numero 41. Iacobus de Bel. in pract. iudiciaria, in titu. de questionibus, numero. j. Hanc opinionem tenet Marcus Antonius Blancus in tract. de iudiciis & tortura, numero. 258. Angel. in tracta. Maleficiorum, in verbo, quod fama publica, numero 46. Romanus in repe. l. admonendi, num. 57. ff. de

ff. de iureiuran. & ibi Ias. in lectura. nu. 88. dicit hoc communiter tenere, & in repe. nu. 169.

- 1 Limita primo, quando fugiens prius reputabatur bonæ vitæ & fame. Ita tenet Archi. in c. decernimus. 3. quæstio. 9. quem sequitur Cataldus de Boncompagnis, in tract. de syndicato, nu. 76. Hippol. in confi. 49. nu. 38. vbi dicit qd hoc fuit de monte Bal. in l. bonæ fidei. C. de iureiuran. vbi dicit, qd absentia alicuius semper presumitur in bonam partem.
- 2 Secundo limita, quando constat qd quis debet capi de facto, nam tunc ad euitandam violentiam facti licet aufugere, & tunc fuga ipsa non operabitur aliquid contra ipsum. Ita concludit Andri. de Isernia in glo. ad constitutiones Neapolita. Rub. 29. de iniuriis Curialibus illatis, incipienti, vt participatio. numero 10. quem sequitur Paris de Puteo in tracta. de syndicato, in cap. an iudex. nu. 3. Paulus Grillandus in dicto tracta. de relaxatione incarceratorum, c. de fuga in carcerati, numero 9. Thomas Grammaticus in voto. 19. nu. 7.
- 3 Limita tertio, habere locum solum contra illum qui aufugit, sed non contra confocios de eodem crimine culpato. Ita concludit Ioan. And. in additio. ad Specul. in titu. de præsumptio. in §. species in additione magna, ad nu. 4. vbi per tex. in l. 2. C. de fide iurata. & per tex. in l. si. C. de fal. concludit, qd si quis accusat de falso qui produxit falsum instrumentum, & etiam notarium qui eum conficit, quamuis notarius aufugiat, eius fuga non facit indicium ad torturam contra producentem quamuis simul accusatum. Cui sequitur Ias. in lectu. l. admonendi, numero 89. & in repeti. numero 176. ff. de iureiuran. Bernardus de Luco in regu. 303. in 4. sublimitatione. Boerius in decisione 215. numero 25. Ripa, in repet. d. l. admonendi, nu. 174.
- 4 Limita quarto, quando quis aufugit a familia potestatis, & citatus postea venit ad potestatem, quia per talem comparitionem fuga purgatur. Ita tenet Bar. in l. quis sit fugitiuus, in §. j. per illum tex. ff. de æditio edicto, & ibi Cæpola numero 6. & 15. & idē Bar. in l. aut facta, in §. tempus, col. j. ff. de penis. Hanc opinionē sequitur Ias. in l. admonendi, in lectura, numero 89. & ibi Curt. nume. 158. Rom. numero 156. Ripa nu. 168. Marcus Ant. Blan. in tract. de iudiciis & tortura, nume. 278. Feli. in d. c. nullus, nu. 7. de præsumptio. Tho. Gram. in confi. 42. nu. 2. in criminalibus. Bertrandus in confi. 61. nu. 7. volu. 2. primæ impressio. Boerius in d. decisio. 215. nu. 27. Pro qua opin. est tex. in l. 30. styli.
- 5 Quinto limita, quando quis aufugisset ex loco ob aliquam causam rationabilem, scilicet ratione partialitatis seu inimicitie, quia si inculpatur de homicidio, non præsumitur contra eum, quia non est locus ei ruitus. Facit tex. in c. accedens, el j. vt lite non contestata, & ita deciditur per Bal. in l. in bonæ fidei. C. de iureiur. allegat. tex. in Cle. pastoralis, de iudica. gl. in c. statutum, in §. j. de rescip. lib.

lib. 6. Feli. in d. c. nullus. nu. 7. Ias. in l. admonendi. in lectu. nu. 89. & in repe. nu. 69. ff. de iure iur. & ibi Cur. nu. 157. Rom. nu. 56. Petrus de Protonariis nu. 76. Cato Sacchus nu. 55. Mar. Ant. Blan. in tract. de indicis & tortura, nu. 285. Bartho. Socin. in regu. 163. in 2. fallen. Steph. Bertrandus in consi. 115. numero. 31. vol. 2. secundæ impres. Deci. in consi. 410. nu. 30. Ioan. de Amic. in consi. 7. nu. 12. & in consi. 36. nu. 5.

6. Sexto limita, nisi iste talis aufugit propter seuitiam iudicis. Ita tenet Lucas de Penna in l. si coloni. C. de agrico. & censib. lib. 11. pro qua opinione facit text. in l. quis sit fugitiuus, in princ. vers. ite ne tam quidē qui a pretere cui in disciplinam traditus esset fugif. & in vers. sicuti ne eum quidem qui in dominum animaduerte. ff. de edil. edict. & ibi Cæp. nu. 6. Ioan. Igneus in l. lege Cor. neta. nume. 55. ff. ad Syllania. Io. de Amicis in consi. 7. numero 19. facit q̄ supra dixi in regu. 303. in limita. 3. Paulus Grillandus in tracta. de relaxatione carceratorum, in Rubri. de fuga incarce. rati. nume. 10.

7. Limita septimo habere locum, quando cunque aliquis aufugit ante accusationem vel inquisitionem contra eum factam, secus tamen est si fugit post accusationem, nam tunc hæc regula non habet locū, quia cuiuslibet est licitum redimere sanguinem suum. Ita tenet Bar. in l. j. de bonis eor. nu. 1. vbi dicit, q̄ quando aliquis est accusatus de crimine capitali, si aufugit, non est presumpcio contra eum, requiritur Feli. in d. c. nullus, nu. 6. Ang. Are. in tracta. malefactorum, in verbo, quod fama publica, nu. 46. Methg. in sing. 146. Bartho. Socin. in regu. 164. in 1. limitatione, & ita expresse dixi supra in regu. 107. in 1. limitatione. Et vltra ibi allegata hanc opinionem tenet Hippoly. in practica. in d. §. diligenter, nu. 41. & in cōl. 49. nu. 17. & in singu. 119. & 497. Ias. in lectura l. admonendi, numero 89. & ibi Curtius in repe. nu. 160. & 178. Marcus Antonius Blancus in tract. de indicis & tortura, numero 281. Ioan. Corasius in repe. l. admonendi, numero 79. Pro qua opinione est text. in c. si iudex, de pace tenenda & eius violatoribus, ibi, qui si de sua diffisus sit innocentia, in v. libus seu. & in l. si. in §. fraudis ibi, metu imminentis accusatoris. ff. de bonis damna. & in Authen. de exhibendis reis, in §. si vero etiam, in vers. penes sui accusatorem per suam factum, colla. 5. Montal. in glo. l. 1. titu. 29. parte. 7. pro qua opinione est text. in l. 130. in ll. styli. Quæ limitatio latius declaratur in regula sequenti.

REGVLA CCCXCI.

FUGA post accusationem non facit iudicium ad torturam.
Hanc regulam ponit Barto. in l. 1. numero. . de bonis eorum, quod expresse & plene comprobauit in precedenti regula, in finali limitatione.

Amplia